

Okresnímu soudu v Olomouci
tř. Svobody 685/16, 771 38 Olomouc

od

OKRESNÍ SOUD V OLOMOUCI	
POŠTOU ☐	OSOBNĚ ☒
Došlo: 26.04.2023 11:33	hodin
1	KRÁT
1.000,-	PRÍLOH

Vladimíra Chlupa (nar. 8. 4. 1970), 1. máje 4, 779 00 Olomouc
a dle čl. 10 odst. 2 a čl. 32 odst. 1 ústavního zákona LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD
i Dany Chlupové (nar. 8. 12. 1969), 1. máje 4, 779 00 Olomouc

dne 25. dubna 2023

dle čl. 36 odst. 1 ústavního zákona LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD,
v souladu s nezadatelností, nezcizitelností, nepromlčitelností a nezrušitelností základních práv
a svobod dle jeho čl. 1

a v souladu s § 1 odst. 1 ústavního zákona / zákona č. 23/1991 Sb. a rovněž jeho § 6 odst. 1
ve věci návrhu na předběžné opatření

dle čl. 36 odst. 2 věta druhá ústavního zákona LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD,

aby nadepsaný soud přezkoumal rozhodnutí týkající se základních práv a svobod dle Listiny,
s tím, aby dále každý snesl, že čl. 8 odst. 3 ústavního zákona LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV
A SVOBOD zní:

(3) Obviněného nebo podezřelého z trestného činu je možno zadržet jen v případech stanovených v zákoně. Zadržaná osoba musí být ihned seznámena s důvody zadržení, vyslechnuta a nejpozději do 24 hodin propuštěna na svobodu nebo odevzdána soudu. Soudce musí zadržanou osobu do 24 hodin od převzetí vyslechnout a rozhodnout o vazbě, nebo ji propustit na svobodu.

s tímto odůvodněním

- 1) Klasická vzdělanost (Platón, Ústava, kniha osmá) zná čtyři typy republik (správu veřejných věcí lidmi), a to timokracii (svrchovanost úřadů), ochlokracii (svrchovanost elity), demokracii (svrchovanost zákona) a tyranii (svrchovanost davu vedeného vůdcem) s tím, že tyranie je od imperiálních podmínek helénismu (Polybios, Dějiny, VI. 4 až 9) nahrazena ochlokracií (svrchovanost množství lidí / lidu).
- 2) Více jak 1 500 let (od roku 511 do roku 1555) byly republiky v podmínkách civilizační kultury „Západ“ omezeny pouze na městskou správu. K zásadní změně došlo 25. září 1555, kdy byl přijat Augšpurský říšský a konfesní mír, pro jehož aplikaci se později (Stephani, 1612) vžila zásada „koho panství, toho náboženství“. Opuštění jednotného výkladu morálního a sociálního vztahného bodu společnosti Západu (Desatera Božích přikázání) vedlo k opuštění aristokratického feudálního systému a k nastolení absolutistických monarchií s tzv. druhým nevolnictvím a poddanstvím.
- 3) Nerespektování ctností a nadání lidí vedlo od 18. století k odporu proti absolutistickým monarchiím a plošnému nastolování státních republik (v Anglii od roku 1689, v USA roku 1776, ve Francii střídavě od roku 1789 apod.) založených na právech a svobodách občanů (Bill of Rights / Deklarace práv člověka a občana), přičemž občanství tehdy nebylo vnímáno jako všeobecné a druhé nevolnictví a poddanství vč. otroctví byly odstraňovány postupně tak, jak byly práva a svobody lidí zpětně (opět dle Desatera) uznávány.
- 4) Vývoj republik, mimo městských zřízení, probíhal na území Česka takto:
 - a) dne 25. dubna 1848 byla „oktrojována“ tzv. Pillersdorfova (dubnová) ústava (č. 49/1848 PGS) ustavující dědičnou oligarchii domu Habsbursko-Lotrinského (§ 5) v čele s posvátnou a nedotknutelnou osobou císaře (§ 8);
 - b) dne 6. března 1920 byl vydán zákon čis. 121/1920 Sb., kterým se uvozuje ústavní listina Československé republiky, jež „určuje, kterými orgány svrchovaný lid si dává zákony, uvádí je ve skutek a nalézá právo“ (§ 1 odst. 2) s tím, že dle čl. II samotného čis. 121/1920 Sb. „Ústavní soud rozhoduje o tom, vyhovují-li zákony republiky Československé a zákony Sněmu Podkarpatské Rusi“ ústavní listině, jejíž „součástky mohou být měněny nebo doplňovány jen zákony označovanými za ústavní“, čímž byla nastolena timokracie, svrchovanost úřadů;

- c) dne 9. června 1948 byl vyhlášen ústavní zákon č. 150/1948 Sb., Ústava Československé republiky, dle níž svrchovaný lid vykonává státní moc zastupitelskými sbory, které jsou lidem voleny, lidem kontrolovány a lidu odpovědny, čímž byla nastolena ochlokracie (svrchovanost lidu).
- 5) Oligarchie (vedoucí až k fašismu), timokracie (vedoucí až k nacismu) a ochlokracie (vedoucí až ke komunismu) jsou nedemokratické formy republiky, ve kterých je nadále praktikována zásada „koho panství, toho víra“ – občané si v nich nejsou rovni a základní práva jsou přiznávána selektivně, neúplně nebo vůbec. Právě pomíjení důstojnosti člověka (do roku 1555 byla důstojnost zajištěna Desaterem) vedlo ke značným excesům nedemokratických republik Západu, prakticky až ke koncentračním, vyhlazovacím a pracovním táborem, a proto byla po druhé světové válce s využitím anglosaské tradice Listin práv i na ně navazující francouzské Deklarace práv člověka a občana 10. prosince 1948 schválena v tehdy nedávno ustavené Organizaci spojených národů (OSN, 1945) Všeobecná deklarace lidských práv.
- 6) Zástupci československé (komunistické) ochlokracie ustavené již v červnu 1948 pomocí č. 150/1948 Sb. se na pokyn je ovládajícího Svazu sovětských socialistických republik, imperiální mocnosti civilizačního okruhu Východ, museli hlasování o Všeobecné deklaraci lidských práv OSN zdržet (SSSR odmítal jakékoliv vnější zásahy do vnitřních záležitostí tzv. východního bloku), ale nadále byli v OSN přítomni procesu projednávání lidských práv, který dále vyvrcholil 16. prosince 1966 hlasováním o:
- a) Mezinárodním paktu o občanských a politických právech;
 - b) Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech.
- 7) Možnost provádění Všeobecné deklarace lidských práv pomocí obou výše uvedených mezinárodních paktů a probíhající studená válka (1946 – 1991) mezi Západem a Východem, který okupoval tzv. „unesený Západ“ (státy Západu, které SSSR považoval za součást východního bloku, Kundera, 1983) vč. Československa, vedlo evropské státy k hledání společných základních mechanismů, jež by zajistily potřebnou bezpečnost a spolupráci. Primárním cílem bylo zamezení jaderného konfliktu. To vše vyústilo dne 1. srpna 1975 k přijetí Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě

(ZA KBSE), jehož deset zásad lze mimo obecných (svrchovaná rovnost, respektování práv vyplývajících ze svrchovanosti, zdržení se hrozby silou nebo použití síly, poctivé plnění mezinárodního práva) dále rozdělit na dvě poměrně protichůdné skupiny:

- a) Západem preferované respektování lidských práv a základních svobod včetně svobody smýšlení, svědomí, náboženství nebo přesvědčení;
- b) Východem preferovaná neporušitelnost hranic a nevměšování do vnitřních záležitostí.

- 8) Důležitým signatářem ZA KBSE je i Svatý stolec, který Tím opět vstoupil do evropské diplomacie, a to po 160-ti letech, které uplynuly od Vídeňského kongresu (1815), kdy se takového jednání zúčastnil naposledy. Během oněch 160-ti let se latinská církev snažila nalézt odpovídající formu jednání se státními republikami Západu, vytvářela své sociální učení. Jedinou s ním kompatibilní republikánskou formou vlády se ukázala být pouze demokracie (*Pacem in terris*, 52) a nové těžiště sociálního působení latinské církve bylo nalezeno v základních právech lidské osoby (*Gaudium et Spes*, 21). Aby mohla být na nich založená nová forma evangelizace úspěšná (tamtéž), byla na závěr druhého vatikánského koncilu latinskou církví dokonce vyhlášena náboženská svoboda (*Dignitatis Humanae*). Prosazování a ochrana základních práv se tak stala základním (evangelizačním) posláním každého katolíka, zásada „koho panství, toho víra“ byla odmítnuta.
- 9) Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech vstoupily pro Československou socialistickou republiku v platnost dne 23. března 1976, o čemž svědčí vyhláška č. 120/1976 Sb.
- 10) Dne 8. února 1991 byl s využitím Všeobecné deklarace lidských práv OSN a obou výše uvedených mezinárodních paktů vyhlášen ústavní zákon č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní republiky s tím, že:
 - a) ústavní zákony, jiné zákony a další právní předpisy, jejich výklad a používání musí být v souladu s Listinou základních práv a svobod (§ 1 odst. 1 č. 23/1991 Sb.);

- b) zákony a jiné právní předpisy musí být uvedeny do souladu s Listinou základních práv a svobod nejpozději do 31. prosince 1991. Tímto dnem pozbývají účinnosti ustanovení, která s Listinou základních práv a svobod nejsou v souladu (§ 6 odst. 1 č. 23/1991 Sb.).
- 11) „Demokracie tedy, myslím, vzniká, kdykoli chudí zvítězí a z přívrženců druhé strany jedny pobijí, jiné vyženou z obce, zbylým pak dají rovné právo v občanském životě i v úřadech a úřady jsou v ní obsazovány většinou losem.“ Takto charakterizuje demokracii Platón (Ústava, 557), největší filozofická autorita starověku. „Uznávajíc neporušitelnost přirozených práv člověka, práv občana a svrchovanost zákona ... pamětlivo trpkých zkušeností z dob, kdy lidská práva a základní svobody byly v naší vlasti potlačovány“ kodifikuje demokracii samotný ústavní zákon LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD, s tím, že „lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech. Základní práva a svobody jsou přitom nezadatelné, nezczizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné.“ Dne 8. února 1991 je tedy poprvé na území Česka ustaven demokratický právní stát – „**rovné právo v občanském životě i v úřadech**“ resp. „**rovnost v důstojnosti i v právech**“. Dne 28. prosince 1992 se na základě USNESENÍ č. 2/1993 Sb. stal ústavní zákon LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD první / základní součástí ústavního pořádku České republiky a umožnil, aby se 1. ledna 1993 stala samostatným státem.
- 12) Uznávat „rovné právo v občanském životě i v úřadech“ resp. „rovnost v důstojnosti i v právech“ není pro mnohé snadné, zejména po oněch více jak 435 letech (1555 – 1991) trpkých zkušeností, kdy lidská práva a základní svobody byly v naší vlasti potlačovány. Vždy se najdou nějací velekněží, zákoníci a starší (Mt 26,57), úřad (Mt 27,11) i lid (Mt 27,25), jejichž odpovědnost je „snížena a dokonce potlačena neznalostí, roztržitostí, násilím, strachem, návyky, bezuzdnými vášněmi a jinými psychickými nebo sociálními činiteli“ (KKC, 1735), které žene pýcha, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost a lenost tak, že „se horlivě pokoušejí podvrátit hlavní základy spravedlnosti a mravnosti, a nabízejí se za pomocníky těm, kdož jako hovada chtějí, aby bylo dovolené, cokoliv se jim zlíbí, což není nic jiného než dohánět lidské pokolení k potupné a nečestné záhubě“ (Humanum genus, 24) a v těchto souvislostech je nutné rozumět i tomu proč:

- a) dne 21. prosince 1993 Plénum Ústavního soudu České republiky tzv. rozhodlo: „české právo není založeno na svrchovanosti zákona“, neboť by to (dle něj) pomíjelo „vyšší princip, totiž princip svrchovanosti lidu“ (č. 14/1994 Sb., str. 100), aby
- b) dne 10. září 2009 s ideou, že „české právo není založeno na svrchovanosti zákona“ (č. 318/2009 Sb., str. 4627) rozhodlo o „zrušení“ ústavního zákona č. 195/2009 Sb. (takové rozhodnutí je v rozporu s čl. 85 odst. 2 a čl. 88 odst. 2 č. 1/1993 Sb.), přičemž
- c) již dne 12. června 1998 se Parlament usnesl na ústavním zákoně, kterým se „mění“ Listina základních práv a svobod (č. 162/1998 Sb.).
- 13) Listinu ani v ní kodifikovaná základní práva nelze měnit, zmenšovat, či v ní rozšiřovat, prostě jsou, a proto, „když kterýkoli úřad neuznává nebo porušuje lidská práva, pak nejenže neplní své povinnosti, ale jeho nařízení nemá žádnou závaznou moc“ (Pacem in terris, 61, též KKC1903). Když se tedy osoby identifikující se s Parlamentem v profilu ústavodárce a osoby identifikující se s funkcí soudce ústavního soudu v plénu snaží odstraňovat demokratický řád lidských práv a základních svobod založený Listinou, je činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků znemožněno, proti čemuž lze klást odpor (to je podstata čl. 23 Listiny), a to i využitím práva na správu veřejných věcí přímo dle čl. 21 odst. 1 Listiny.
- 14) Základní práva demokratického právního státu, resp. rovnost v důstojnosti i v právech („rovné právo v občanském životě i v úřadech“), tak stojí **proti** jednání z-vůle elity (ochlokracie až fašismu), proti jednání z-vůle úřadů (timokracie až nacismu) nebo proti jednání z-vůle lidu (ochlokracie až komunismu). Je tedy logické, že se proti základním právům vyhraňují nejen oligarchové / fašisté, timokraté / nacisté, ochlokraté / komunisté, ale i mocenské struktury konkurenčních civilizačních okruhů, které nejsou, na rozdíl od Západu, založeny na sociální nauce latinské církve. Proto, když skončila studená válka (1991) hrozilo „tvrzení, že agnosticismus a skeptický relativismus jsou filozofie a základním postojem, jež odpovídají demokratickým formám, a že všichni, kteří jsou přesvědčeni, že znají pravdu a trvají na ní, nejsou z demokratického hlediska důvěryhodní, protože neakceptují, že pravda je určována většinou, případně, že kolísá podle rozdílné politické rovnováhy“ (Centesimus Annus, 46). Takto chtěli a chtějí ve svůj

prospěch zneužít demokracii („rovne právo v občanském životě i v úřadech“ resp. „rovnost v důstojnosti i v právech“) zejména liberálové tíhnoucí k oligarchii, neuznávající rovnost v důstojnosti a v právech, akcentující pouze svobodu, a proto tvrdící, že nežijí v demokratickém právním státě, ale v tzv. „liberální demokracii“. Právě na tom byl (profesor Fukuyama v roce 2022 přiznal, že se mýlil) založen největší politologický střet přelomu 20. a 21. století. Americký politolog Fukuyama tvrdil (1991), že rozpadem komunismu skončily dějiny, neboť „zvítězila“ liberální demokracie (typ oligarchie, tedy, že se opět nedemokraticky roztočil onen cyklus republiky). Jeho kolega Huntington pak nastínil (1993), že pokud na tomto budou liberálové trvat, povede to ke střetu civilizací – válce s konkurenčními civilizačními okruhy.

- 15) Závěrečný akt Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě je tedy založen na následující volbě:

základní práva, nebo návrat ke geopolitické situaci k 1. 8. 1975.

Právě tuto skutečnost měl na mysli pan Lu-Ša-jie, velvyslanec Čínské lidové republiky ve Francii, když v rozhoru¹ pro francouzský televizní kanál TF1 pronesl dne 22. dubna 2023 slova: „Les ex-pays membres de l'Union soviétique n'ont pas le statut effectif d'un État souverain dans le droit international“ („Bývalí členové Sovětského svazu nemají v mezinárodním právu skutečný status svrchovaného státu.“). Pokud by tedy Ruská federace, pokračující stát SSSR, který se v období 1999 až 2022 vyvázal speciální zpravodajskou operací „Protokol 14“ ze základních práv garantovaných Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.) Rady Evropy, dokázala, že i jiné státy bývalého SSSR tato práva neuznávají, tak by dle zásad ZA KBSE mohl požadovat jejich zpětné připojení. V této souvislosti je třeba poznamenat, že i ústava Ukrajiny je timokratická (hodně odpovídá čís. 12/1920 Sb., neuznává rovnost národností, uznává nadřazenost úřadů nad občanem atd.) a nikoliv demokratická.

- 16) Nebezpečí spojené se ZA KBSE se ale netýká jen bývalých členských států SSSR. Území Česka bylo od 21. 8. 1968 do 21. 6. 1991 (právě proto mohla být Listina vyhlášena 8. 2. 1991 plně implementována až poté, dle ní samotné nejpozději do 3. 12. 1991)

¹ <https://www.tf1info.fr/international/video-c-est-le-peuple-chinois-qui-decide-du-destin-de-taiwan-affirme-l-ambassadeur-de-chine-en-france-en-interview-sur-lci-2254881.html>

okupováno vojsky SSSR. Teoreticky tedy může pokračující, nikoliv nástupnický stát SSSR, kterým je Ruská federace, požadovat dle ZA KBSE i návrat svých jednotek na území Česka, a to za předpokladu, že by Česko neuznávalo základní práva nezadatelně, nezcizitelně, nepromlčitelně a nezrušitelně kodifikovaná v ústavním zákoně LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD nebo se jimi neřídilo. K tomu je možné uvést mj. následující:

- a) dne 10. února 2021 byl ve Sbírce zákonů uveřejněn tisk č. 49/2021 Sb., ve kterém je v bodě 60 (str. 561) uvedeno: „Tím spíše je třeba zachovat všechny ústavní kautely [viz jako příklad ústavní zákon č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny, a jeho zrušení nálezem ze dne 10. 9. 2009 sp. zn. Pl ÚS 27/09 (N 199/54 SbNU 445; 318/2009 Sb.)] ...“
 - b) dne 13. srpna 2021 byl ve Sbírce zákonů uveřejněn tisk č. 295/2021 Sb., „ústavní zákon, kterým se mění Listina základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.“, přičemž v k němu příslušné důvodové zprávě ze dne 17. 6. 2020² je uvedeno: „Listina základních práv a svobod je součástí ústavního pořádku a může být měněna ústavním zákonem, byť o její povaze, zda je to ústavní zákon či právní předpis sui generis, se občas vedou diskuse. Změnitelnost Listiny ústavním zákonem dokazuje již to, že Listina byla takto změněna ústavním zákonem č. 162/1998 Sb., aniž by to bylo v právní praxi i teorii zpochybňováno. Šlo o změnu čl. 8 zmenšující dosaženou garanci práv, když byla prodloužena lhůta pro policejní zadržení bez souhlasu soudu z 24 na 48 hodin. Nynější návrh naopak posiluje základní práva osob.“
- 17) S ústavními orgány (a kompetenčně odvozenými úřady a sbory) České republiky se tak dlouhodobě identifikují osoby, které neuznávají svrchovanost zákona (č. 14/1994 Sb., č. 318/2009 Sb.), a proto se domnívají, že mohou ústavní zákony rušit (č. 318/2009 Sb., č. 49/2021 Sb.), ačkoliv tak jednájí, identifikují se s funkcí soudce ústavního soudu, kteří se ústavními zákony musí řídit a jsou jimi vázáni (čl. 85 odst. a čl. 88 odst. 2 č. 1/1993 Sb.), nebo osoby, které neví, co je to ústavní zákon LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD, ale jsou přesvědčeny, že v něm uvedená „nezadatelná, nezcizitelná, nepromlčitelná a nezrušitelná“ základní práva lze zmenšovat nebo posilovat a snaží se o to (č. 161/1998 Sb., č. 295/2021 Sb.) identifikují se s funkcí ústavodárce. Nejen tisky č. 14/1994 Sb.,

² <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=179115>

č. 162/1998 Sb., č. 318/2009 Sb., č. 49/2009 Sb. a č. 295/2021 Sb. tak svědčí o tom, že činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny; čl. 23 Listiny byl aktivován 2. 11. 2009.

- 18) Z výše uvedených důvodů je zřejmé, že České republice hrozí akutní nebezpečí ze strany Ruské federace, zvláště po likvidaci podmořských produktovodů Nord Stream je území ČR nejen důležitou tranzitní oblastí, ale i hubem zbývajících velkokapacitních ruských produktovodů. Jejich význam určuje ruská státní doktrína Falina – Kvicinského, a proto je pravděpodobné, že v další fázi tzv. „speciální vojenské operace“ bude snaha využít výše uvedeným způsobem ZA KBSE k ruské vojenské kontrole Česka. Právě proto bylo v režimu čl. 23 Listiny dle jejího čl. 21 odst. 1 vydáno přiložené ROZHODNUTÍ 1/2021 (Důkaz č. 1 vč. průvodního dopisu) o Rychlé obnově bojové techniky („ROBOT“) Armády České republiky, neboť vnitřní dluh na technickém vybavení dosáhl ke konci roku 2020 výše 434,67 mld. Kč. Dokumentem Ares(2021)5399876 (Důkaz č. 2) vzala Evropská komise ROZHODNUTÍ 1/2021 na vědomí, samy orgány Evropské unie jsou totiž dotčeny skutečností, že se v důsledku ruské operace „Protokol 14“ nepovažují základní práva za součást práva EU, což je v rozporu s čl. 6 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii ve znění Lisabonské smlouvy, vizte Ares(2014)1381842 (Důkaz č. 3) ze dne 30. dubna 2014.
- 19) S ohledem na skutečnost, že orgány Evropské unie vzaly USNESENÍ 1/2021 „ROBOT“ dokumentem Ares(2021)5399876 na vědomí, bylo dne 19. října 2021 na základě aktivace a institucionalizace (mj. Vol 15/2016 – 22) čl. 23 Listiny dle čl. 21 odst. 1 Listiny vydáno USNESENÍ 3/2021, o znemožnění činnosti ústavních orgánů České republiky uvedených v ústavním zákoně č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a toto podáno na Ústavním soudu i Nejvyšším správním soudu (Důkaz č. 4).
- 20) Aplikace USNESENÍ 1/2020 „ROBOT“ byla (ze všech výše uvedených důvodů) oficiálně zahájena 3. 6. 2022 poté, co 24. února 2022 zahájily ozbrojené síly Ruské federace ozbrojenou agresi vůči Ukrajině, a to i ze svazového Běloruska, přičemž bylo zřejmé, že a) dle Ruskou federací dne 15. 12. 2021 předloženého a dne 17. 12. 2021 zveřejněného návrhu „Smlouvy mezi Spojenými státy americkými a Ruskou federací

o bezpečnostních zárukách“, tato dále postupuje dle Východem preferovaných zásad ZA KBSE jako je neporušitelnost hranic a nevměšování se do vnitřních záležitostí;

b) dle Ruskou federací dne 17. 12. 2021 zveřejněného návrhu „Dohody o opatřeních k zajištění bezpečnosti Ruské federace a členských států NATO“, tato dále požaduje návrat geopolitické situace před 27. květen 1997.

- 21) Dne 3. června 2022 bylo v souladu s ROZHODNUTÍM 1/2021 „ROBOT“ dle čl. 21 odst. 1 Listiny vydáno PŘEDBĚŽNÉ OPATŘENÍ 1/2022 (Důkaz č. 5) a dle čl. 36 Listiny byly vyzvány osoby identifikující se s Obvodním soudem pro Prahu 6, aby bez zbytečného odkladu zajistily jeho vykonatelnost, nejpozději do 30. 6. 2022, a to ve vztahu k těmto účastníkům řízení: Ministerstvo obrany ČR a Generální štáb Armády České republiky.
- 22) Dne 3. června 2022 bylo v souladu s ROZHODNUTÍM 1/2021 „ROBOT“ dle čl. 21 odst. 1 Listiny vydáno USNESENÍ 1/2022, o dílčí urgentní realizaci projektu ROBOT v souvislosti s aktivitami Ruské federace a Čínské lidové republiky od 4. 2. 2022 (Důkaz č. 6), a dle čl. 36 Listiny byly vyzvány osoby identifikující se s Obvodním soudem pro Prahu 6, aby bez zbytečného odkladu zajistily jeho vykonatelnost tím, že nejpozději do 30. 9. 2022 nařídí jeho projednání, a to společně s těmito subjekty: Ministerstvo obrany ČR, Generální štáb Armády České republiky, Děkanát Šternberk, PRAMACOM-HT, VOP CZ a Vojenský technický ústav. S ohledem na zabezpečení obranyschopnosti České republiky a v souladu s PŘEDBĚŽNÝM OPATŘENÍM 1/2022 se dílčí urgentní realizace týká projektů MBK, MP TACP a UPM-ŽP.
- 23) Osoby identifikující se s Obvodním soudem pro Prahu 6 a následně i Městským soudem v Praze zahájily komunikaci dokumentem „Usnesení č. j. 0 Ne 5001/2022-12“ doručeným dne 27. 6. 2022 a pokračovaly v ní až do 5. 1. 2023 („4 Nc 13002/2022“), přičemž po celou dobu považovaly podání dle čl. 36 Listiny za nejasné a dožadovaly se podání dle občanského soudního řádu, jehož využitelnost je ale mj. v důsledku existence protiústavních tisků č. 14/1994 Sb., č. 162/1998 Sb., č. 318/2009 Sb., č. 49/2009 Sb. a č. 295/2021 Sb. znemožněna.

- 24) Ačkoliv jednání s osobami identifikujícími se s výše uvedenými soudy neustále probíhalo, je 24. 8. 2022 datován dokument č. j. KRPM-112020-7/TČ-2022-140516, kterým se do řízení vložily osoby jednající jménem Policie České republiky. Osoby jednající jménem PČR pak s využitím dokumentů vázaných na čl. 23 a čl. 21 odst. 1 Listiny, nacházejících se u soudu pod ochranou dle čl. 36 Listiny zahájily tzv. „trestní řízení“, čímž potvrdily, že činnost Obvodního soudu pro Prahu 6 a Městského soudu v Praze jsou znemožněny, neboť u nich není možné postupovat v souladu s Listinou a projednat věc veřejně, bez zbytečných průtahů a v osobní přítomnosti s možností vyjádřit se ke všem důkazům.
- 25) Vzhledem ke skutečnosti, že osoby identifikující se s PČR a následně i Okresním státním zastupitelstvím v Olomouci zahájily již dne 14. 11. 2022 tzv. „trestní stíhání“ osoby za to, že na základě čl. 23 Listiny postupuje dle čl. 21 odst. 1 Listiny v odborné oblasti, pro které má potřebné nadání, aniž by znaly obsah některých dokumentů vč. těch vázaných na dokument Ares(2021)5399876, či chápaly postavení a význam základních práv kodifikovaných v Listině, tak:
- a) byla dne 12. 1. 2023 dle čl. 17 odst. 1 a odst. 5 Listiny předložena na Okresním státním zastupitelství žádost o poskytnutí správného znění ustanovení čl. 8 odst. 3 ústavního zákona LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD (Důkaz č. 7);
 - b) byla dne 20. 1. 2023 dle čl. 1 a čl. 17 odst. 1 odst. 5 Listiny předložena na Okresním státním zastupitelství žádost o sdělení, komu dle právního řádu náleží v demokratickém právním státě Česká republika svrchovanost (Důkaz č. 8);
 - c) bylo dne 3. 4. 2023 dle čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny učiněno podání na Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje se žádostí o poskytnutí správného znění ustanovení čl. 8 odst. 3 ústavního zákona LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD (Důkaz č. 9).
- 26) Ačkoliv na žádnou z výše uvedených žádostí, a to i po více jak 90-ti dnech, osoby jednající jménem Okresního státního zastupitelství v Olomouci (OSZ Olomouc) a Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje (KŘPOK) dosud nereagovaly, vznikl 6. dubna 2023 dokument č. j. KRPM-112020-29/TČ-2022-140573-510 (Důkaz č. 10), kterým osoba jednající jménem Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje předvolává obviněného na výslech do Psychiatrické léčebny ve Šternberku, a to bez jakékoliv vazby na zákonné ustanovení, či možnosti, tedy zcela v rozporu s ústavním zákonem LISTINA

ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD. Při kontaktu s třetí osobou to opakovaně vysvětluje slovy, že „on může“, totéž stanovisko „on může“, vždy bez jakékoliv vazby na jakékoliv ustanovení zákona zastávají při osobním rozhovoru i osoby identifikující se s tzv. odborem vnitřní kontroly Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje. Vzniká tak situace, kterou popisuje USNESENÍ 1/2023 (Důkaz č. 11) podané dle čl. 23 Listiny dne 31. 3. 2023, a to i na Ústavním soudu. Ozbrojené osoby jednající jménem KŘPOK tak uzurpují právo, aby byla zachována lidská důstojnost, osobní čest dobrá pověst a jméno, protiústavně a neoprávněně zasahují do soukromého a rodinného života, ohrožují rodičovství a rodinu, a to vše s vágním vysvětlením, že „ony mohou“.

27) Z přiložených dokumentů je zřejmé, že osoby jednající jménem OSZ Olomouc a KŘPOK jednají z-vůle své i na popud osoby, která je přesvědčena, že „vždy totiž bude nutné upřednostnit jedno právo na úkor druhého s druhé právo tak omezit. Pro určení, které právo a v jakém rozsahu soud omezí ve prospěch jiného práva, se využívá tzv. test proporcionality. Právě tento test zahrnuje požadavek efektivity, neboť soud by měl preferovat to právo, které přináší v dané věci vyšší společenský užitek“³, s tím, že „osvobozením Židů za druhé světové války, které porušilo Paretova kritéria efektivity proto, že takové osvobození znamenalo pokles užitku na straně nacistů.“⁴ Této osobě bylo u Obvodního soudu pro Prahu 6 svěřeno jednání ve věci samé s tím, že o tomto jejím přesvědčení věděly všechny ostatní osoby jednající v dané věci jak u Obvodního soudu pro Prahu 6, tak u Městského soudu v Praze.

28) Lze pochopit, že se oligarchové (až fašisté), timokraté (až nacisté) nebo ochlokraté (až komunisté) snaží zbavit svrchovanosti (přirozeného) zákona kodifikovaného v ústavním zákoně LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD. Je pochopitelné, že se jejich protiústavní činnosti snaží využít i konkurenční, dosud nedemokratické, civilizační okruhy – paní Mao Ning⁵, mluvčí ministerstva zahraničí Čínské lidové republiky, komentovala dne 24. 4. 2023 výše uvedená slova čínského velvyslance Lu-Ša-jie ve Francii takto: „Sovětský

³ Vaňkátová T., Ekonomická analýza práva, In: Sobek. T, Hapla M., Filosofie práva, Nugis Finem Publishing, Brno 2020, str. 202

⁴ tamtéž, 177

⁵ http://munich.china-consulate.gov.cn/ger/fyrth/202304/t20230424_11064804.htm

svaz byl federálním státem a jako celek byl jedním ze subjektů mezinárodního práva v mezinárodních vztazích. To nepopírá status republik jako svrchovaných zemí po rozpadu Sovětského svazu.“ Dle ZA KBSE je svrchovanost dána základními právy, nebo geopolitickou situací k 1. 8. 1975. Odpověděla-li paní Mao Ning na doplňující otázku: „Víte, jaká část komentáře Lu-Ša-jie byla problematická“, slovy: „Toho si nejsem vědoma“, je čínský postoj zřejmý. Čínská lidová republika přitom nejpozději od 4. 2. 2022, kdy s Ruskou federací podepsala tzv. Společné prohlášení Ruské federace a Čínské lidové republiky o mezinárodních vztazích vstupujících do nové éry a globálním udržitelném rozvoji, postupuje v přímé součinnosti s Ruskou federací, což potvrdila 21. 3. 2023 podpisem dalšího Společného prohlášení Ruské federace a Čínské lidové republiky o prohlubování komplexního partnerství a strategické spolupráce při vstupu do nové éry.

- 29) Postoj Ruské federace a Čínské lidové republiky je dle Společného prohlášení z 4. 2. 2022 vyjádřen takto: „Strany vycházejí z toho, že demokracie je způsob, jak se občané podílejí na řízení vlastní země v zájmu zlepšení blahobytu obyvatel a zajištění principu demokracie. Demokracie se uplatňuje ve všech sférách veřejného života a v rámci národního procesu, odráží zájmy celého lidu, jeho vůli, zaručuje jeho práva, uspokojuje jeho potřeby a chrání jeho zájmy. Demokracie není postavena na šablonách. V závislosti na společensko-politické struktuře, historii, tradicích a kulturních charakteristikách konkrétního státu mají jeho obyvatelé právo volit takové formy a metody zavádění demokracie, které odpovídají specifikům tohoto státu. Právo posuzovat, zda je stát demokratický, má pouze jeho lid.“ A toto poté 21. 3. 2023 upřesňují takto: Strany berou na vědomí, že každý stát má své vlastní historické, kulturní a národní charakteristiky a má právo nezávisle si zvolit svou vlastní cestu rozvoje. Žádná 'vyšší demokracie' neexistuje. Strany se staví proti tomu, aby jeden stát vnucoval své hodnoty jiným státům, kreslí ideologické linie, vytvářejí falešný narativ o tzv. konfrontaci mezi demokraciemi a autokraciemi, využívají demokracii a svobodu jako záminku a politický nástroj k vyvíjení tlaku na jiné státy.“ Lze to srovnat s uvedenou citací z encykliky Centesimus Annus (vizte bod 14) a shrnout, že jako diktaturu / autokracii vnímají demokracii i osoby jednající jménem KŘPOK nebo OSZ V Olomouci výše uvedeným způsobem, čímž podporují cizí moc s úmyslem poškodit ústavní zřízení a obranyschopnost České republiky, k čemuž zneužívají své postavení; jsou při tom ozbrojeni.

30) Významným problémem České republiky je skutečnost, že i protiústavní tisky č. 14/1994 Sb., č. 162/1998 Sb., č. 318/2009 Sb., č. 49/2009 Sb. a č. 295/2021 Sb. potvrzují čínsko-ruskou tezi volného pojetí demokracie, která „není postavena na šablonách“. Tento přístup popírá jasnou kodifikaci základních práv a z ní plynoucí „rovné právo v občanském životě i v úřadech“ resp. „rovnost v důstojnosti i v právech“. Správné znění čl. 8 odst. 3 ústavního zákona LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A OSOB je tedy rozhodné pro určení, zda je svrchovanost České republiky (před i po 27. květnu 1997) založena na zákonu, nebo proruské neporušitelnosti hranic a nevměšování do vnitřních záležitostí.

Demokratický právní stát, a to i demokratický právní stát Česká republika, je založen na neporušitelnosti přirozených práv člověka, práv občana a svrchovanosti zákona, přičemž lidé jsou v něm svobodní a rovní v důstojnosti i v právech a základní práva kodifikovaná v ústavním zákoně LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jsou nezadatelná, nezczitelná, nepromlčitelná a nezrušitelná, a proto se výše nadepsaný soud žádá, aby přezkoumal rozhodnutí týkající se základních práv a svobod dle Listiny, s tím, aby dále každý snesl, že čl. 8 odst. 3 ústavního zákona LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD zní:

(3) Obviněného nebo podezřelého z trestného činu je možno zadržet jen v případech stanovených v zákoně. Zadržaná osoba musí být ihned seznámena s důvody zadržení, vyslechnuta a nejpozději do 24 hodin propuštěna na svobodu nebo odevzdána soudu. Soudce musí zadržanou osobu do 24 hodin od převzetí vyslechnout a rozhodnout o vazbě, nebo ji propustit na svobodu.

11 uvedených důkazů přiloženo

V Olomouci 26. dubna 2023

Vladimír Chlup

1. máje 4, 779 00 Olomouc
vlada@chlup.net

Dana Chlupová

1. máje 4, 779 00 Olomouc
tel.: 736 236 973